

Seniorenpagina

Vier stagiaires stellen zich voor

Wij zijn Max, Emile, Marc en Martien. Wij zijn vier jongens en zitten in het eerste jaar van de opleiding Social Work van de HAN in Nijmegen. Bij deze opleiding worden wij opgeleid om mensen die problemen hebben te helpen en te ondersteunen. Dit kan betrekking hebben op resocialisatie, onderdrukking, financiële zaken of gewoon het ondersteunen van mensen bij het alledaagse leven. Binnen deze opleiding verdiepen wij ons in meerdere doelgroepen zoals senioren, jongeren, maar ook gedetineerden.

Dit schooljaar lopen wij stage bij Sociom bij de afdeling Senioren-werk. Tijdens onze stage bij Sociom zijn we tot nu toe aangenaam verrast en het bevat heel erg goed hier! We hebben al vele mooie en diverse activiteiten bijgewoond zoals de opening van het intercultureel Centrum Safina in de Valuwe in Cuijk. We hebben een middag meegereden met de bezorgers van Tafeltje Dekje, meerdere bijeenkomsten met vrijwilligers in Het Doehuis bijgewoond, aanwezig geweest bij vergaderingen en het kroonjuweel was toch wel dat we aanwezig mochten zijn bij de Regionale Korendag in Beugen.

We gaan met veel plezier mee naar de bijeenkomsten waar we niet alleen de vrijwilligers van SWOC ontmoeten, maar ook deelnemers

Van links naar rechts: Emile Visser, Martien Peters, Max Ludriks en Marc Sweegers

van de verschillende activiteiten en diensten. We vinden het erg leuk om een praatje met hen te maken, zodat wij hen en zij ons leren kennen. Verder wordt ieder van ons aan senioren gekoppeld, als een soort buddy, om met ze te wandelen, te fietsen en een praatje te maken. Dit is ook een mooie aspect van onze stage, omdat je iemand goed leert kennen en ook leert waar senioren mee te maken kunnen krijgen. Natuurlijk zijn senioren niet de enige doelgroep waar wij ons op gaan verdiepen de komende jaren tijdens onze studie, maar we lopen stage bij de afdeling Seniorenwerk tot en met

juni 2020, dus dat duurt nog wel een tijdje! We willen natuurlijk zoveel mogelijk halen uit deze eerste stage-ervaring dus we zullen proberen aan zoveel mogelijk activiteiten mee te doen. Van ons kan verwacht worden dat wij met veel plezier en enthousiasme meedoen met alles wat wordt voorgedragen. Wij hopen natuurlijk dat men net zo veel plezier aan ons heeft als wij aan hun. Wij lopen elke week stage op de donderdag. Heeft u vragen over ons of onze stage, dan kunt u contact opnemen met Sociom: 0485-700500 en vragen naar Silvia Beuving.

SWOC

Stichting Welzijn Ouderen Cuijk

Van Veldeke

Onze eerste kerstboom

Hij staat er weer. De lichtjes twinkelen, de ballen hangen, de slingers slingeren, de kransjes vormen een krans, de engeljes wuiven en de boomversierder zag dat het goed was. Zo werd het Eerste Kerstdag.

Het zal zo'n 65 jaar geleden zijn, ergens midden in de vijftiger jaren, dat mijn vader het gezin verraste met een heuse eerste kerstboom, ademloos via de trap omhoog gezeuld naar de tweede etage. Een kerstboom: dat was bij ons nog nooit vertoond.

Neergezet in de voorkamer, de ballen erin en keurig verdeeld de kaarsjes, geduwd in een metalen houdertje waaraan je je – volgens ervaring – flink kon bezeren. Die kaarsjes gingen niet aan. Dit in tegenstelling tot bij een klasgenootje thuis, waarvan de vader altijd al een grote mond had gehad. "Wij plaatsen een emmer water vlakbij, zodat ons niets kan gebeuren," bastte zijn onweerlegbare argumentatie. Bij ons thuis hoefde je daar niet mee aan te komen: "Daar wagen wij onze beneden- en bovenburen niet aan. Geen ramp in dit pand." Na Driekoningen was het uit met de pret. De boom moest weg. Maar hoe? Langs de trap? Onbespreekbaar. Al die naalden! Dan maar over het balkon.

Ik werd erop uitgestuurd om op de loer te gaan liggen. De kust bleek veilig en met een droge klap patste de boom op zijn houten kruis tegen het trottoir. Een metamorfose: er bestond nog slechts een skelet. Eromheen in een volmaakt gave cirkel de berg naalden. Operatie volledig geslaagd. Die missie heeft mij nooit losgelaten want onlangs kwamen op een kwade nacht slujpend de beelden weer terug: de naalden in die perfecte cirkel veranderden in duivelse stikstofnaalden. En daarbij kwam ook nog een heel boze getroebleerde meneer uit Sint Hubert met gebalde vuist op een tractor op mij af. Hij zwatelde als een verduisterde geest respectloos iets over door de holocaust gedeporteerde en gedecimeerde boeren. Daar had ik niet van terug. Bij de koffie vroeg ik mevrouw Van Veldeke waarom ik dat gedroomd had.